

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.5.2018 r.
COM(2018) 386 final

2018/0211 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych

{SWD(2018) 294 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W kontekście przygotowywania kolejnych wieloletnich ram finansowych (WRF) należy ustanowić program wspierania ochrony interesów finansowych UE, a także wzajemnego wsparcia administracyjnego między organami celnymi.

Ocena ex ante została przeprowadzona w związku z nowym programem, zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia finansowego z 2016 r., w formie dokumentu roboczego służb Komisji.

Niniejszy wniosek przewiduje jako datę rozpoczęcia stosowania 1 stycznia 2021 r. i jest przedstawiany Unii składającej się z 27 państw członkowskich, zgodnie z notyfikacją o zamiarze wystąpienia z UE i Euratomu przekazaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, otrzymaną przez Radę Europejską w dniu 29 marca 2017 r.

• Przyczyny i cele

Art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje wspólne zobowiązanie państw członkowskich i UE do ochrony interesów finansowych UE. Art. 33 TFUE przewiduje natomiast zacieśnienie współpracy celnej między samymi państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi i Komisją. W trakcie wykonywania budżetów wieloletnich Unii w przeszłości zastosowano szereg środków wspierających państwa członkowskie i Unię jako całość w dziedzinie zapobiegania nadużyciom naruszającym interesy finansowe Unii i zwalczania takich nadużyć oraz wspierania wzajemnego wsparcia administracyjnego w kwestiach celnych i rolnych. Środki te obejmują (i) program Herkules III¹, który wspiera działania przeciwko nadużyciom, korupcji i innym nielegalnym działaniom naruszającym interesy finansowe Unii, (ii) system informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych, który jest działaniem operacyjnym składającym się zasadniczo z zestawu aplikacji informatycznych w obszarze cel używanych w ramach wspólnego systemu informacji zarządzanego przez Komisję, który powstał w celu wykonywania zadań powierzonych Komisji na mocy rozporządzenia 515/97² oraz (iii) system zarządzania nieprawidłowościami, który jest narzędziem bezpiecznej komunikacji elektronicznej mającym ułatwić państwom członkowskim wywiązywanie się z ich zobowiązania do zgłaszania wykrytych nieprawidłowości, w tym nadużyć, i mającym wspierać zarządzanie nieprawidłowościami i ich analizę. Choć trudno jest zmierzyć ich wpływ finansowy, środki te przyczyniły się do odzyskania dużych kwot na korzyść budżetu UE. Przykładowo, z programu Herkules sfinansowano rozwój zautomatyzowanego narzędzia monitorowania (AMT), które stanowi narzędzie informatyczne do wykrywania anomalii w przepływach handlowych. Zastosowano je w niektórych operacjach celnych. Narzędzie to odegrało też ważną rolę w wykryciu przypadków nadużyć finansowych polegających na znacznym zaniżeniu wartości w przywozie tekstyliów i obuwia z państw trzecich.

Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że interesom finansowym Unii szkodzą nadużycia i nieprawidłowości. Każdego roku z rocznego sprawozdania na temat ochrony interesów finansowych UE³ wynika, że poziom takich nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, choć jest zmienny,

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 250/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. ustanawiające program na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej (program Herkules III) i uchylające decyzję nr 804/2004/WE (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 6).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego, ostatnio zmienione rozporządzeniem 2015/1525 (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

³ Wszystkie sprawozdania dotyczące dyrektywy PIF są dostępne na stronie Komisji: https://ec.europa.eu/anti-fraud/about-us/reports/communities-reports_en.

wymaga działań ze strony Unii. Ponadto kolejne wieloletnie ramy finansowe (WRF) zostaną wdrożone w kontekście istotnych zmian w przepisach prawnych i ramach instytucjonalnych dotyczących ochrony interesów finansowych Unii, w szczególności w związku z ustanowieniem Prokuratury Europejskiej (EPPO) i wdrożeniem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (dyrektywa PIF)⁴.

Z punktu widzenia wykonania budżetu system zarządzania nieprawidłowościami (IMS) nie jest programem finansowania, lecz działaniem operacyjnym. Komisji powierzono działania związane z systemem IMS na mocy przepisów sektorowych. Należy odpowiednio utrzymywać i rozwijać system IMS, aby umożliwić państwom członkowskim wypełnianie ich obowiązków sprawozdawczych i przekazywać Komisji dane niezbędne do analizy głównych osiągnięć w wykrywaniu i zgłaszaniu nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, związanych z budżetem Unii w obszarach podlegających zarządzaniu dzielonemu i obszarach przedakcesyjnych.

AFIS, podobnie jak system IMS, stanowi działanie operacyjne z punktu widzenia wykonania budżetu. W związku przede wszystkim z coraz bardziej zaawansowanymi metodami działania grup przestępczych i nowymi wyzwaniami pojawiającymi się w kontekście zwalczania nadużyć finansowych, m.in. w wyniku rozwoju technologii, wciąż niezbędne jest wzajemne wsparcie administracyjne między organami celnymi i współpraca z Komisją.

Ustanowienie programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych będzie w dużej mierze odtworzeniem programu Herkules III i pewne ulepszenia takie jak możliwość finansowania nowych inicjatyw (np. inicjatyw związanych z analizą danych) oraz połączy go z podstawą finansowania AFIS i systemu IMS. Ponadto ustanowienie tego programu pozwoli w pełni skorzystać z możliwości, jakie stwarza nowe rozporządzenie finansowe. Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych zapewni ciągłość wsparcia dla działań prowadzonych przez państwa członkowskie i Komisję w obronie interesów finansowych Unii i na rzecz wzajemnego wsparcia administracyjnego między państwami członkowskimi oraz współpracy między tymi państwami i Komisją w kwestiach cel i rolnictwa.

Ponadto program ten zwiększy i usprawni istniejące wsparcie Unii na rzecz wysiłków w zakresie ochrony interesów finansowych Unii i wzajemnego wsparcia administracyjnego w kwestiach cel, a także pozwoli na wykorzystanie synergii i osiągnięcie elastyczności między różnymi istniejącymi działaniami.

Program będzie miał dwa **cele ogólne**:

- 1) ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej;
- 2) wspieranie wzajemnej pomocy organów administracyjnych państw członkowskich i współpracy między nimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.

Program będzie miał ponadto trzy **cele szczegółowe** wywodzące się bezpośrednio z celów ogólnych:

- 1) zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii oraz zwalczanie takich zjawisk;
- 2) wspieranie zgłaszania nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, w odniesieniu do funduszy zarządzania dzielonego i funduszy pomocy przedakcesyjnej, ujętych w budżecie Unii;

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

- 3) zapewnianie narzędzi do wymiany informacji i do wsparcia działań operacyjnych w obszarze wzajemnego wsparcia administracyjnego w kwestiach celnych i rolnych.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niektóre akty prawne na poziomie Unii regulują kwestię ochrony interesów finansowych Unii. Są to przede wszystkim: rozporządzenie 883/2013⁵ dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), rozporządzenie 515/97 w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego lub nowsze rozporządzenie 1939/2017⁶ wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej i dyrektywa PIF. Ustawodawstwo sektorowe także zawiera przepisy dotyczące ochrony interesów finansowych Unii. Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych zapewni państwom członkowskim i odnośnym organom Unii wsparcie, aby mogły lepiej chronić interesy finansowe Unii. Powinien on wspierać wspomniane wyżej instrumenty polityki.

W obszarze cel składnik programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych związany z AFIS w dalszym ciągu będzie obejmował działania powierzone Komisji na mocy rozporządzenia 515/97. Natomiast składnik programu związany z systemem IMS będzie dotyczył działań powierzonych Komisji na mocy ustawodawstwa sektorowego.

• **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Ustanowiony zostanie nowy instrument na potrzeby sprzętu do kontroli celnej zgodnie z nowymi wieloletnimi ramami finansowymi w celu wspierania sprawnie funkcjonującej unii celnej, m.in. poprzez wspieranie zakupu sprzętu do kontroli przeznaczonego dla organów celnych. Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz program dotyczący sprzętu do kontroli celnej będą się wzajemnie uzupełniać, gdyż każdy z nich będzie zakładał różne rodzaje wsparcia dla organów celnych: Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych będzie wspierał m.in. zakup sprzętu, w tym małego sprzętu dla organów celnych i innych organów, który ma za zadanie pomóc chronić interesy finansowe Unii. Natomiast nowy program dotyczący sprzętu dla organów celnych ma z założenia finansować raczej zakup większego sprzętu, który ma zapewnić większą jednolitość wykonywania kontroli celnych we wszystkich państwach członkowskich.

Przykładowo, w zakres kompetencji programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych bez nakładania się na zakres instrumentu dotyczącego sprzętu do kontroli celnej mogłyby wchodzić następujące rodzaje sprzętu: sprzęt do kryminalistyki cyfrowej, urządzenia dozoru, urządzenia wywiadowcze, sprzęt do zwalczania przemytu papierosów takie jak psy tropiące. Ponadto w odróżnieniu od sprzętu do kontroli celnej Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych będzie mógł zapewnić wsparcie dla organów innych niż organy celne, takich jak organy podatkowe, organ wymiaru sprawiedliwości, inspektoraty policji i policja graniczna, ministerstwa, różne organy śledcze, organy antykorupcyjne itp.

Inne strategie polityczne Unii w obszarach takich jak wymiar sprawiedliwości, cła i sprawy wewnętrzne i ich odnośne programy będą odnosić się do konkretnych wyzwań w tych obszarach, które będą bezpośrednio związane z ochroną interesów finansowych Unii. Zakłada się, że programy te nie będą w żaden sposób pokrywać się z zakresem programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych. Możliwość unikania powielania się zakresów i szukanie synergii między programem UE

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej; (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i innymi odnośnymi programami w obszarach, takich jak wymiar sprawiedliwości, cła i sprawy wewnętrzne będzie analizowana w trakcie opracowywania rocznych programów prac.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych jest **artykuł 325 TFUE**, który przewiduje wspólne obowiązki państw członkowskich i Unii w zakresie ochrony interesów finansowych Unii, **artykuł 33 TFUE** dotyczący współpracy celnej, zważywszy że rozporządzenie 515/97, które przewiduje operacyjne aspekty finansowane ze środków składnika programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych dotyczącego AFIS, opiera się na art. 33 TFUE (w uzupełnieniu art. 325 TFUE)⁷.

• Pomocniczość

Nieprawidłowości, w tym nadużycia finansowe, na szkodę budżetu Unii są z definicji zjawiskiem dotyczącym całej Unii, które nie ogranicza się do poszczególnych państw członkowskich. Jest to zrozumiałe zwłaszcza w sytuacji, gdy nadużycie finansowe ma wymiar transgraniczny po stronie wydatków lub po stronie przychodów, na przykład w przypadku zaniżania wartości wwożonych towarów, co ma na celu uniknięcie należności celnych i tym samym bezpośrednio wpływa na tradycyjne zasoby własne Unii.

W odniesieniu do składnika programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych dotyczącego programu Herkules, interwencja na poziomie Unii w sprawie ochrony interesów finansowych UE jest uzasadniona z punktu widzenia subsydiarności, która zakłada współpracę między Unią i państwami członkowskimi lub między państwami członkowskimi, bez wpływu na zadania państw członkowskich (na przykład opracowywanie i wdrażanie własnych systemów zwalczania nadużyć finansowych). Wsparcie, które będzie udzielane w ramach tej inicjatywy, pogłębi współpracę transgraniczną.

Europejska wartość dodana AFIS wynika z jego wymiaru związanego z koordynacją, zwłaszcza w odniesieniu do gromadzenia danych i dostępu do nich, co nie byłoby możliwe na poziomie krajowym, a także ze sprzyjania osiągnięciu dobrych wyników przez krajowe organy celne w trakcie prowadzenia przez nie misji i ich wzajemnej pomocy, a także współpracy z Komisją.

System IMS jest jedyną bazą danych na poziomie Unii, która zapewnia konsolidację zgłaszanych informacji o nieprawidłowościach, w tym nadużyciach finansowych, w funduszach przedakcesyjnych podlegających zarządzaniu dzielonemu, w podziale według obszaru działania Unii i według państwa członkowskiego. Umożliwia on szereg różnych rodzajów analiz i pomaga rozwijać opartą na dowodach politykę Unii w zakresie zwalczania nadużyć finansowych. Wartość dodana takiego pełnego obrazu sytuacji w Unii polega na tym, że możliwa jest identyfikacja wspólnych zagrożeń i prawidłowości, określenie i stosowanie wspólnego podejścia do zwalczania nadużyć finansowych, co ma na celu skuteczną i odpowiednią ochronę interesów finansowych Unii.

Dodatkowo działania w ramach AFIS i IMS realizowane są na poziomie Unii zgodnie ze stosownym prawodawstwem Unii, przy czym AFIS i IMS są założenia zgodne z zasadą proporcjonalności.

⁷ AFIS obejmuje działania, których część nie wchodzi w zakres art. 325 TFUE (np. współpracę celną dotyczącą nielegalnych produktów).

- **Proporcjonalność**

Program Herkules będący składnikiem programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych zapewnia państwom członkowskim ukierunkowane wsparcie w wywiązywaniu się z ich obowiązku, jakim jest ochrona interesów finansowych Unii. Ogranicza się on do tego, co konieczne, aby osiągnąć wnioskowane cele, a tym samym jest zgodne z zasadą proporcjonalności.

Składniki programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych dotyczące AFIS i systemu IMS zaledwie obejmują zobowiązania finansowe nakładane na Komisję na mocy prawodawstwa wtórnego i nie odnoszą się do operacyjnych aspektów AFIS i IMS. W takiej postaci są one zgodne z zasadą proporcjonalności.

- **Wybór instrumentu**

Podstawa prawną poprzedniego programu Herkules (rozporządzenie 250/2014) wygaśnie na koniec 2020 r. W związku z tym konieczne będzie ustanowienie programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych na mocy nowego rozporządzenia, aby zapewnić ciągłość wsparcia Unii dla działań realizowanych przez Komisję i państwa członkowskie w celu udzielania wsparcia w zwalczaniu nadużyć finansowych. Przyjęcie programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych stwarza możliwość połączenia składnika, jakim jest program Herkules, z finansowaniem AFIS i IMS w celach usprawnienia oraz umożliwienia synergii w wymiarze operacyjnym, administracyjnym i budżetowym.

3. WYNIKI OCEN RETROSPEKTYWNYCH, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny retrospektywne / oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W ubiegłych latach program Herkules był oceniany dwukrotnie. W maju 2015 r. przyjęte zostało sprawozdanie *ex post* Komisji w sprawie oceny programu Herkules II (2007-2013), a następnie przekazane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie⁸. Sprawozdanie Komisji w sprawie oceny śródkresowej programu Herkules III (ocena trwała od dnia 1 stycznia 2014 r. do czerwca 2017 r., tj. w pierwszej połowie siedmioletniego okresu trwania tego programu) zostało przyjęte i przekazane na początku stycznia 2018 r.⁹. W toku oceny stwierdzono, że program Herkules III w dużej mierze spełnił swoje założenia w zakresie ochrony interesów finansowych Unii. W związku z tym program uznano za skuteczny. Okazał się on istotny i należy rozważyć ewentualne przedłużenie jego celów operacyjnych, natomiast wdrożono niezbędne mechanizmy zapewniające jego spójność. Wyniki programu świadczą również o jego ogólnej wydajności. W toku oceny zasugerowano możliwe usprawnienia, aby zmniejszyć obciążenie związane z procesem składania wniosków i zgłaszania informacji. W tym celu Komisja zaczęła stosować system elektronicznego zarządzania w trakcie przyjmowania i rozpatrywania wniosków o dotacje i zarządzania nimi w ramach programu. Realizowanie takiego programu na szczeblu Unii ma oczywistą wartość dodaną, a działania w ramach programu uznano za trwałe.

Jeśli chodzi o AFIS i IMS, nie podlegają one takim cyklom oceny, ponieważ nie są one programami finansowymi. Istnieją jednak określone wskaźniki, które można wziąć pod uwagę przy ocenie

⁸ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat osiągnięcia celów programu Herkules II, COM(2015) 221 final.

⁹ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady „Ocena śródkresowa rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 250/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. ustanawiającego program na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej (program Herkules III) i uchylającego decyzję nr 804/2004/WE, COM(2018) 3 final.”

wyników AFIS i IMS w obszarze odnośnych działań operacyjnych¹⁰. Ponadto AFIS jest przedmiotem systematycznych sprawozdań z badania sporządzanych przez Komisję. Według ostatniego sprawozdania ponad 80 % użytkowników w państwach członkowskich jest zadowolonych z funkcjonalności i działania różnych aplikacji AFIS, a także ze zorganizowanych szkoleń na temat tego systemu.

W swoim sprawozdaniu specjalnym 19/2017 na temat procedur przywozowych Europejski Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że aplikacje AFIS są skutecznym narzędziem rozpoznawania ewentualnych przypadków nadużyć finansowych związanych z błędnym opisem pochodzenia i zaniżania wartości / zaniżania faktur. Aplikacje AFIS mogą także być stosowane do oszacowania wielkości luki w należnościach celnych¹¹. W tym samym sprawozdaniu specjalnym Europejski Trybunał Obrachunkowy stwierdził ponadto, że nie wykorzystano w pełni potencjału narzędzi i programów unijnych do celów wymiany informacji o cłach i pogłębiania współpracy. Co więcej, zdaniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego niektóre systemy informacji celnej AFIS są niedostatecznie wykorzystywane. Europejski Trybunał Obrachunkowy sformułował zalecenia odnośnie do IMS w swoich sprawozdaniach specjalnych nr 10/2015 i 24/2016.

Więcej szczegółowych informacji o ocenach retrospektywnych bieżących programów znajduje się w sekcji 1.2 oceny ex ante dołączonej do wniosku ustawodawczego.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Dnia 13 marca 2018 r. Komisja zorganizowała jednodniowe warsztaty z udziałem zainteresowanych stron w państwach członkowskich (głównie przedstawiciele jednostek ds. koordynacji zwalczania nadużyć finansowych i administracja celnych). W trakcie warsztatów omawiano różne działania, które będą mogły być realizowane w ramach przyszłego programu. Konsultacje potwierdziły konieczność ciągłego wsparcia w formie unijnego programu zwalczania nadużyć finansowych. Ustalenia tych konsultacji z zainteresowanymi stronami podsumowano w załączniku 2 oceny ex ante.

Komisja zorganizowała ponadto otwarte konsultacje publiczne na potrzeby opracowania przyszłego ustawodawstwa sektorowego, które będzie towarzyszyło wnioskowi w sprawie WRF po roku 2020. Tylko bardzo niewielka liczba opinii zasięgniętych w trakcie konsultacji dotyczyła aspektów związanych z unijnym programem zwalczania nadużyć finansowych.

- **Wiedza ekspertów zewnętrznych**

Oceny wyników programu Herkules III wymaganej na mocy rozporządzenia 250/2014 dokonał niezależny wykonawca. Niezależne badanie¹² przeprowadzone przez wykonawcę objęło wnikliwy przegląd śródkresowy programu Herkules III i opis ewentualnych celów i działań programu w przyszłości, zwłaszcza w obszarach współpracy transgranicznej między państwami członkowskimi, współpracy z partnerami spoza Unii. W badaniu odniesiono się również do wyzwań, jakie niesie rozwój nowych technologii. Stwierdzono ponadto, że tylko kilka działań uwzględniło wymianę

¹⁰ Przede wszystkim na podstawie sprawozdań rocznych Komisji dotyczących działania AFIS (zgodnie z art. 51a rozporządzenia 515/97) w ramach sprawozdania Komisji w sprawie ochrony interesów finansowych UE (sprawozdanie PIF). Ocena systemu IMS zawarta jest w dokumencie roboczym służb Komisji „Wykonanie art. 325 TFUE przez państwa członkowskie” oraz „Działania następcze w stosunku do zaleceń w sprawozdaniu PIF sporządzonym przez Komisję”. Sprawozdanie za 2016 r. jest dostępne w COM (2017) 383 final oraz SWD(2017) 266, 267 i 270 final.

¹¹ Europejski Trybunał Obrachunkowy, Sprawozdanie specjalne nr 19/2017: „Procedury przywozu: luki w ramach prawnych i nieskuteczne wdrażanie wpływają negatywnie na interesy finansowe UE”, z dnia 5 grudnia 2017 r.

¹² Przegląd śródkresowy programu Herkules III, sprawozdanie końcowe, Centrum Studiów nad Polityką Europejską (CEPS), Economisti Associati, CASE, wedoIT, 2017 (https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/herculeiii_midterm_evaluation_en.pdf).

personelu między administracjami krajowymi i niewiele z nich zakładało udział uczestników zagranicznych.

- **Ocena skutków**

Zważywszy, że Program UE w zakresie wykrywania nadużyć finansowych stanowi kontynuację, z pewnymi dostosowaniami, istniejących inicjatyw (Herkules, AFIS i IMS) i z uwagi na jego strukturę i ograniczony budżet, uznano, że ocena skutków nie jest wymagana. W jej miejsce przeprowadzono ocenę ex ante zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia finansowego z 2016 r. w formie dokumentu roboczego służb Komisji.

- **Uproszczenie**

Program Herkules III, działanie operacyjne AFIS i system sprawozdawczy IMS wnoszą każde z osobna cenny wkład do ochrony interesów finansowych Unii i wzajemnego wsparcia administracyjnego w obszarze cel. Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych sprawi, że finansowanie wymienionych wyżej trzech instrumentów będzie się odbywało w ramach jednego programu. co ma swoją zaletę: z jednej strony każdy z nich będzie nadal zapewniał wyspecjalizowane usługi zgodnie ze swoim przeznaczeniem, natomiast z drugiej strony stworzone zostaną warunki sprzyjające usprawnieniu i stworzeniu synergii, a także zmniejszeniu obciążenia administracyjnego i uproszczeniu zarządzania.

4. WPLYW NA BUDŻET

Pula środków finansowych na realizację programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych wynosi 181 207 000 EUR według obecnych cen na okres 2021-2027.

Szczegółowe alokacje na rok, w tym środki na płatności i wymagane zasoby ludzkie i administracyjne, zostały przedstawione w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do niniejszego wniosku.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Projekt rozporządzenia ustanawiającego Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych przewiduje następujące trzy główne wskaźniki dotyczące celów szczegółowych programu:

- 1) wsparcie dla działań w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii oraz zwalczania takich zjawisk, mierzone:
 - wskaźnikiem satysfakcji z działań organizowanych i współfinansowanych za pośrednictwem programu.
 - odsetek państw członkowskich otrzymujących wsparcie każdego roku w ramach programu.
- 1) Wskaźnik zadowolenia użytkowników z systemu zarządzania nieprawidłowościami.
- 2) Ilość udostępnionych informacji dotyczących wzajemnego wsparcia oraz liczba wspieranych działań związanych z wzajemnym wsparciem.

Zgodnie z ust. 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r.¹³, w którym trzy instytucje potwierdziły, że oceny istniejącego prawodawstwa i polityki powinny stanowić podstawę oceny skutków wariantów dalszych działań, Komisja przeprowadzi ocenę okresową i końcową. Przedmiotem tych ocen będzie wpływ programu na podstawie wskaźników i celów końcowych programu oraz szczegółowa analiza, w jakim stopniu program można uznać za istotny, skuteczny, wydajny, zapewniający dostateczną europejską wartość dodaną i spójny z innymi obszarami polityki UE. Przy dokonywaniu ocen będą uwzględniane doświadczenia i wnioski w celu ustalenia wszelkich kwestii lub możliwości dalszego usprawnienia działań lub ich wyników. Wnioski z tych ocen, opatrzone komentarzami, zostaną przekazane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Rozdział I rozporządzenia zawiera opis podstawowych parametrów związanych z programem UE w zakresie zwalczania nadużycie finansowych na okres kolejnych WRF, tj. na lata 2021-2027. W tym samym rozdziale określono ponadto zakres programu i przypisaną mu pulę środków finansowych, w podziale według jego trzech komponentów (Herkules, AFIS i IMS), a także warunki uczestnictwa państw trzecich w programie. Jeśli chodzi o wdrażanie programu, rozdział I odnosi się w dużej mierze do rozporządzenia finansowego. Jeśli chodzi o koszty pokrywane z AFIS, w załączniku I do rozporządzenia podano orientacyjny wykaz kosztów pokrywanych z programu.

W rozdziale II szczegółowo opisano wdrażanie programu finansowane w postaci dotacji, a zwłaszcza opisano ewentualnych beneficjentów dotacji. Należą do nich m.in. organy, które mogą przyczynić się do osiągnięcia jednego z celów programu, z dowolnego z następujących państw: państwa członkowskiego lub kraju lub terytorium zamorskiego z nim powiązanego, państwa trzeciego stowarzyszonego z programem lub państwa trzeciego wymienionego w programie prac.

W rozdziale III określono rezerwy na programowanie oraz kwestie dotyczące monitorowania i oceny programu. Opisano w nim również stosowane wskaźniki i metody sprawozdawczości oraz procedurę oceny okresowej. Ponadto w rozdziale III ustanowiono uprawnienia Komisji do przyjmowania aktów delegowanych w ściśle określonych celach.

Rozdział IV zawiera postanowienia przejściowe i końcowe oraz przewiduje uchylenie rozporządzenia w sprawie programu Herkules III i postanowień w sprawie finansowania AFIS zawartych w rozporządzeniu 515/97.

¹³ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i 325,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego (¹⁴),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nakłada na Unię i państwa członkowskie obowiązek zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii. Unia powinna wspierać działania w tych obszarach.
- (2) Wsparcie w przeszłości tego typu działań w drodze decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 804/2004/WE¹⁵ (program Herkules), która została zmieniona i jej okres obowiązywania został przedłużony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 878/2007/WE¹⁶ (program Herkules II), uchyloną i zastąpioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 250/2014¹⁷ (program Herkules III) pozwoliło na intensyfikację działań podejmowanych przez Unię i państwa członkowskie w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii.
- (3) Wspieranie zgłaszania przez państwa członkowskie oraz kandydatów i potencjalnych kandydatów nieprawidłowości i nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii za pośrednictwem systemu zarządzania nieprawidłowościami (IMS) stanowi obowiązek nałożony przez prawodawstwo sektorowe na Europejski Fundusz Gwarancji Rolnej i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich¹⁸, Europejski Fundusz

¹⁴ [ref]

¹⁵ Decyzja nr 804/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiająca wspólnotowy program działań na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty (program Herkules) (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 9).

¹⁶ Decyzja nr 878/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 2007 r. zmieniająca i przedłużająca okres obowiązywania decyzji nr 804/2004/WE ustanawiającej wspólnotowy program działań na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty (program Herkules II) (Dz.U. L 193 z 25.7.2007, s. 18).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 250/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. ustanawiające program na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej (program Herkules III) i uchylające decyzję nr 804/2004/WE (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 6).

¹⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1971 z dnia 8 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 przepisami szczegółowymi w sprawie zgłaszania nieprawidłowości dotyczących Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1848/2006 i rozporządzenie

Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny, Fundusz Spójności i Europejski Fundusz Morski i Rybacki¹⁹, Fundusz Azylu, Migracji i Integracji i instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego²⁰, Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym²¹, a także pomoc przedakcesyjną²² w odniesieniu do okresu programowania 2014-2020 i późniejszych lat. IMS jest bezpiecznym narzędziem komunikacji elektronicznej, które ułatwia państwom członkowskim oraz kandydatom i potencjalnym kandydatom wywiązywanie się z ich obowiązku zgłaszania wykrytych nieprawidłowości i które wspiera zarządzanie nieprawidłowościami i ich analizę.

- (4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97²³ i decyzja Rady 2009/917/WSiSW²⁴ stanowią, że Unia ma wspierać wzajemną pomoc między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracę między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.
- (5) Takie wsparcie jest zapewniane wielu działaniom operacyjnym. Obejmuje to system informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS), platformę technologii informacyjnej, która składa się z szeregu aplikacji działających w ramach wspólnego systemu informacji zarządzanym przez Komisję. Na platformie AFIS funkcjonuje też IMS. Wymaga on stabilnego i przewidywalnego finansowania przez lata, aby zapewnić jego trwałe działanie.

wykonawcze Komisji (UE) 2015/1975 z dnia 8 lipca 2015 r. określające częstotliwość i format zgłaszania nieprawidłowości w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 (Dz.U. L 293 z 10.11.2015, s. 6).

¹⁹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1970 z dnia 8 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 przepisami szczegółowymi w sprawie zgłaszania nieprawidłowości dotyczących Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1974 z dnia 8 lipca 2015 r. określające częstotliwość i format zgłaszania nieprawidłowości w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 (Dz.U. L 293 z 10.11.2015, s. 1).

²⁰ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1973 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 przepisami szczegółowymi w sprawie zgłaszania nieprawidłowości w odniesieniu do Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego; i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1977 określające częstotliwość i format zgłaszania nieprawidłowości w odniesieniu do Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 (Dz.U. L 293 z 10.11.2015, s. 15).

²¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1972 z dnia 8 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 przepisami szczegółowymi dotyczącymi zgłaszania nieprawidłowości dotyczących Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1976 z dnia 8 lipca 2015 r. określające częstotliwość i format zgłaszania nieprawidłowości w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 (Dz.U. L 293 z 10.11.2015, s. 11).

²² Art. 16 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 447/2014 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 32).

²³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego, ostatnio zmienione rozporządzeniem 2015/1525 (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

²⁴ Decyzja Rady 2009/917/WSiSW w sprawie stosowania technologii informatycznej do potrzeb celnych (Dz.U. L 323 z 10.12.2009, s. 20).

- (6) Wsparcie Unii w obszarach ochrony interesów finansowych Unii na rzecz zgłaszania nieprawidłowości i wzajemnego wsparcia administracyjnego i współpracy w kwestiach celnych i rolnych należy usprawnić w ramach jednego programu, tj. programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (zwanego dalej „programem”) w celu zwiększenia synergii i elastyczności budżetu, a także uproszczenia procesu zarządzania.
- (7) Program łączy zatem składnik na wzór programu Herkules, inny składnik zapewniający finansowanie IMS oraz trzeci składnik finansujący działania powierzone Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 515/97, w tym platformę AFIS.
- (8) Platforma AFIS obejmuje szereg systemów informacyjnych, w tym system informacji celnej (CIS). CIS jest zautomatyzowanym systemem informacji i jego celem jest pomoc państwom członkowskim w śledzeniu i ściganiu działań naruszających przepisy prawa celnego i rolnego i przeciwdziałaniu takim działaniom, poprzez wzrastającą dzięki szybszemu przekazywaniu informacji skuteczność współpracy oraz zastosowane procedury kontroli ich administracji celnych. CIS obejmuje zarówno współpracę administracyjną, jak i współpracę policji w ramach jednej infrastruktury. Do celów współpracy administracyjnej CIS został ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 515/97 przyjętym na podstawie art. 33 i 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Do celów współpracy policyjnej CIS został ustanowiony decyzją 2009/917/WSiSW przyjętą na podstawie art. 30 ust. 1 lit. a) i art. 34 ust. 2 lit. c) Traktatu o Unii Europejskiej. Z technicznego punktu widzenia nie można rozdzielić dwóch wymiarów CIS: współpracy policyjnej i współpracy administracyjnej, gdyż obydwa funkcjonują w ramach jednego systemu informatycznego. Zważywszy, że sam CIS jest tylko jednym z systemów informatycznych obsługiwanych w ramach AFIS i że w CIS jest mniej przypadków współpracy policyjnej niż przypadków współpracy administracyjnej, wymiar AFIS związany ze współpracą policyjną uznaje się za dodatkowy w stosunku do wymiaru związanego ze współpracą administracyjną.
- (9) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na cały okres trwania programu, które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu [reference to be updated as appropriate according to the new inter-institutional agreement: pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami²⁵] dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (10) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Określone w rozporządzeniu finansowym przepisy regulują w szczególności procedurę ustalania i wykonania budżetu poprzez dotacje, zamówienia, nagrody, wykonanie pośrednie i przewidują kontrole dotyczące odpowiedzialności podmiotów działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich, gdyż poszanowanie dla praworządności stanowi zasadniczy warunek wstępny należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania przez UE.
- (11) Rodzaje finansowania oraz metody wykonywania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu należy wybrać na podstawie ich potencjału osiągania szczególnych celów działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń

²⁵ Odniesienie do zaktualizowania: Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1. Oświadczenie jest dostępne na stronie: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2013.373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC.

administracyjnych oraz zakładanego ryzyka niezgodności. Należy rozważyć stosowanie płatności ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także finansowania niepowiązanego z kosztami, o których mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

- (12) Aby w ramach programu zapewnić ciągłość finansowania wszystkich działań powierzonych Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 515/97, w tym platformy AFIS, w załączniku I przedstawiono orientacyjny wykaz działań, które mają być finansowane.
- (13) Zakup sprzętu ze środków instrumentu unijnego, który zakłada wsparcie finansowe na zakup sprzętu do kontroli celnej²⁶ może mieć pozytywny wpływ na zwalczanie nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe UE. Istnieje wspólna odpowiedzialność nałożona na wspomniany instrument oraz program, aby unikać wszelkich przypadków powielania wsparcia Unii. Wsparcie udzielane w ramach programu powinno zasadniczo dotyczyć zakupu rodzajów sprzętu, które nie wchodzą w zakres instrumentu Unii na potrzeby sprzętu do kontroli celnej, lub sprzętu, w przypadku którego beneficjentami są organy inne niż organy, dla których przeznaczony jest instrument Unii na potrzeby sprzętu do kontroli celnej. Szczególnie w kontekście przygotowań do rocznych programów prac należy unikać powielania się zakresów.
- (14) Udział w programie powinny mieć kraje należące do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), które są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Program powinien być otwarty na uczestnictwo krajów przystępujących, kandydatów i potencjalnych kandydatów, a także krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rady stowarzyszenia lub podobnych porozumieniach. Również pozostałe państwa trzecie powinny móc uczestniczyć w programie, pod warunkiem że przystąpią do umowy dotyczącej ich udziału w programach unijnych.
- (15) Biorąc pod uwagę dotychczasowe oceny programów Herkules i aby zwiększyć rolę programu, w drodze wyjątku należy umożliwić udział podmiotów prawnych z siedzibą w państwie trzecim, które nie jest stowarzyszone z programem, bez konieczności ponoszenia przez te podmioty kosztów udziału.
- (16) Program powinien być realizowany z uwzględnieniem zaleceń i środków wymienionych w komunikacie Komisji z dnia 6 czerwca 2013 r. zatytułowanym „Intensyfikacja walki z przemytem papierosów i innymi formami nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi — Kompleksowa strategia UE”²⁷, a także w sprawozdaniu z postępu prac nad wdrożeniem wspomnianego komunikatu z dnia 12 maja 2017 r.²⁸.
- (17) W 2016 r. Unia ratyfikowała Protokół w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji antytytoniowej Światowej Organizacji Zdrowia („protokół”). Celem protokołu powinna być ochrona interesów finansowych Unii w zakresie, w jakim dotyczy on zwalczania transgranicznego nielegalnego handlu tytoniem powodującego straty w dochodach. Program powinien wspierać Sekretariat Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu w jego zadaniach związanych z protokołem. Ponadto program powinien także wspierać inne działania podejmowane przez Sekretariat w kontekście zwalczania nielegalnego handlu tytoniem.

²⁶

[ref]

²⁷

COM(2013) 324 final

²⁸

COM(2017) 235 final

- (18) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013²⁹, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95³⁰, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96³¹ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939³² interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371³³. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.
- (19) Państwa trzecie należące do EOG mogą uczestniczyć w programach unijnych w ramach współpracy ustanowionej w Porozumieniu EOG, które przewiduje wdrażanie programów na mocy decyzji podjętej zgodnie z tym Porozumieniem. Państwa trzecie mogą także uczestniczyć na podstawie innych instrumentów prawnych. W niniejszym rozporządzeniu należy zawrzeć przepis szczegółowy o przyznaniu koniecznych praw i dostępu wymaganych dla właściwego urzędnika zatwierdzającego, OLAF-a, Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, aby mogli oni w pełni wykonywać swoje odnośne uprawnienia.
- (20)
- (21) Zgodnie z [reference to be updated as appropriate according to a new decision on OCTs: art. 94 decyzji Rady 2013/755/UE³⁴] osoby i podmioty z siedzibą w krajach i terytoriach zamorskich kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów programu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

³⁰ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

³¹ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

³² Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

³⁴ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

- (22) Zgodnie z ust. 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa³⁵ konieczna jest ewaluacja programu na podstawie informacji zebranych w drodze szczegółowych wymogów w zakresie monitorowania, unikając przy tym nadmiernych regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza po stronie państw członkowskich. Wymogi te, w stosownych przypadkach, mogą obejmować mierzalne wskaźniki, jako podstawę ewaluacji skutków programu w terenie.
- (23) W celu opracowania przepisów dotyczących monitorowania i ewaluacji programu należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (24) Art. 42a ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 515/97 stanowi podstawę prawną dla finansowania AFIS. Niniejsze rozporządzenie powinno zastąpić podstawę prawną nową podstawą prawną. art. 42a ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 515/97 powinien zatem zostać skreślony.
- (25) Rozporządzenie (UE) nr 250/2014 ustanawiające program Herkules III obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. Niniejsze rozporządzenie przewiduje działania następcze do programu Herkules III począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) nr 250/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (zwany dalej „programem”).

Określa ono cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Cele programu

1. Program ma następujące cele ogólne:

³⁵ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

- a) ochrona interesów finansowych Unii;
 - b) wspieranie wzajemnej pomocy organów administracyjnych państw członkowskich i współpracy między nimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.
2. Program ma następujące cele szczegółowe:
- a) zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii Europejskiej oraz zwalczanie takich zjawisk;
 - a) wspieranie zgłaszania nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, w odniesieniu do funduszy zarządzania dzielonego i funduszy pomocy przedakcesyjnej ujętych w budżecie Unii;
 - b) zapewnianie narzędzi do wymiany informacji i do wsparcia działań operacyjnych w obszarze wzajemnego wsparcia administracyjnego w kwestiach celnych i rolnych.

Artykuł 3

Budżet

- 1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi 181,207 mln EUR według cen bieżących.
- 2. Szacunkowy podział kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:
 - a) 114,207 mln EUR na cel, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. a);
 - b) 7 mln EUR na cel, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. b);
 - c) 60 mln EUR na cel, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. c).
- 3. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne związane z realizacją programu, takie jak działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrola, audyt i ocena, w tym na systemy informatyczne dla przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Państwa trzecie stowarzyszone z programem

Program jest otwarty dla następujących państw trzecich:

- a) członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), zgodnie z warunkami ustanowionymi w Porozumieniu EOG;
- b) państwa przystępujące, kandydaci i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- c) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach

oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;

- d) inne państwa trzecie zgodnie z warunkami określonymi w szczegółowej umowie dotyczącej uczestnictwa państwa trzeciego w dowolnym programie Unii, pod warunkiem że taka umowa
 - a) zapewnia właściwą równowagę w odniesieniu do wkładów i korzyści państwa trzeciego uczestniczącego w programach unijnych;
 - b) określa warunki udziału w programach, w tym obliczanie wkładów finansowych do poszczególnych programów i ich kosztów administracyjnych. Wspomniane wkłady stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. [21 ust. 5] rozporządzenia finansowego;
 - c) nie przyznaje państwu trzeciemu prawa do decydowania o programach;
 - d) gwarantuje prawa Unii do zapewniania należytego zarządzania finansami i do ochrony jej interesów finansowych.

Artykuł 5

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program jest realizowany według metody zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub według metody zarządzania pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 62 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego.
2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji i zamówień, a także zwrotu kosztów podróży i pobytu, jak przewidziano w art. 238 rozporządzenia finansowego.
3. Program może zapewniać finansowanie działań realizowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 515/97, zwłaszcza finansowanie rodzajów kosztów, o których mowa w orientacyjnym wykazie w załączniku I.
4. Jeśli finansowane działanie dotyczy zakupu sprzętu, Komisja ustanawia, w stosownych przypadkach, mechanizm koordynacji zapewniający wydajność i interoperacyjność całego sprzętu zakupionego ze środków programów unijnych.

Artykuł 6

Ochrona interesów finansowych Unii

Jeśli państwo trzecie uczestniczy w programie na mocy decyzji podjętej zgodnie z umową międzynarodową lub na mocy dowolnego innego instrumentu prawnego, takie państwo trzecie przyznaje konieczne prawa i dostęp wymagane dla właściwego urzędnika zatwierdzającego, Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, aby mogli oni w pełni wykonywać swoje odnośne uprawnienia. W przypadku Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych.

ROZDZIAŁ II

DOTACJE

Artykuł 7

Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

Artykuł 8

Działania kwalifikowalne

Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 2.

Artykuł 9

Kwalifikujące się podmioty

1. Oprócz kryteriów określonych w art. 197 rozporządzenia finansowego zastosowanie mają kryteria kwalifikowalności określone w ust. 2.
2. Następujące podmioty spełniają kryteria kwalifikowalności:
 - a) mowa w art. 2, z siedzibą w jednym z następujących państw: organy publiczne, które mogą przyczynić się do osiągnięcia jednego z celów, o których
 - a) państwie członkowskim lub powiązany z nim kraju lub terytorium zamorskim;
 - b) państwie trzecim stowarzyszonym z programem;
 - c) państwie trzecim wymienionym w programie prac na warunkach określonych w ust. 3;
 - b) instytuty badawcze i placówki oświatowe oraz podmioty o celu niezarobkowym, które mogą przyczynić się do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 2, o ile mają siedzibę i działają co najmniej od roku w państwie członkowskim lub państwie trzecim stowarzyszonym w programie lub państwie trzecim wymienionym w programie prac na warunkach określonych w ust. 3.
 - c) wszelkie podmioty prawne utworzone na mocy prawa unijnego lub wszelkie organizacje międzynarodowe.
3. Podmioty, o których mowa w ust. 2, z siedzibą w państwie trzecim, które nie jest stowarzyszone z programem, mogą w drodze wyjątku kwalifikować się do uczestnictwa, jeżeli jest to niezbędne do osiągnięcia celów danego działania.
4. Podmioty, o których mowa w ust. 2, z siedzibą w państwie trzecim, które nie jest stowarzyszone z programem, powinny zasadniczo ponosić koszty swojego udziału.

ROZDZIAŁ III

PROGRAMOWANIE, MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 10

Program prac

Program jest realizowany w ramach programów prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 11

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji programu w odniesieniu do celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 2 przedstawiono w załączniku II.
2. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji programu w odniesieniu do jego celów, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 14, aktów delegowanych dotyczących załącznika II w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeżeli uzna to za konieczne, i uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy w sprawie ustanowienia ram monitorowania i oceny.
3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego wyników. W tym celu na odbiorców środków unijnych oraz w stosownych przypadkach na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 12

Ocena

1. Oceny przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.
2. Ocena śródkresowa programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia realizacji programu.
3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż cztery lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu.
4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.

Artykuł 13

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu opracowania przepisów na potrzeby ram monitorowania i oceny, jak przewidziano w art. 11.

Artykuł 14

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Przekazanie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 13, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 15

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich wyników) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej. Uznanie pochodzenia i zapewnienie eksponowania finansowania unijnego nie jest wymagane, jeśli mogą one zmniejszyć skuteczność działań operacyjnych w zakresie cel i zwalczania nadużyć finansowych.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i wynikami. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 2.

Artykuł 16

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 515/97

W art. 42a rozporządzenia (WE) nr 515/97 skreśla się ust. 1 i 2.

Artykuł 17

Uchylenie

3. Rozporządzenie (UE) nr 250/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację danych działań, aż do ich zamknięcia, zgodnie z rozporządzeniem 250/2014 i art. 42a rozporządzenia (WE) nr 515/97, które nadal stosuje się do danych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne na potrzeby przejścia między programem a środkami przyjętymi w ramach rozporządzenia 250/2014 i art. 42a rozporządzenia (WE) nr 515/97.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [\[dwudziestego\]](#) dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [\[...\]](#) r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa (*klaster programów*)
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy
- 1.6. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa (*klaster programów*)

03. Jednolity rynek

03 03 Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☐ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego³⁶

☒ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Art. 325 TFUE nakłada na Unię i państwa członkowskie obowiązek zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii Europejskiej. Art. 33 TFUE przewiduje zacieśnienie współpracy celnej między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi i Komisją, o czym szczegółowo traktuje rozporządzenie 515/97 w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi i co jest realizowane m.in. za pośrednictwem AFIS. Obowiązki sprawozdawcze względem IMS są regulowane w odnośnych przepisach sektorowych. W niniejszych ramach Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych zapewni beneficjentom wsparcie umożliwiające im lepszą ochronę interesów finansowych UE i lepsze wzajemne wsparcie administracyjne w kwestiach celnych.

Program będzie wdrażany za pośrednictwem rocznych programów prac przez okres 2021–2027.

1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (ex ante)

³⁶

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Jak wynika ze statystyk opublikowanych w sprawozdaniach rocznych o ochronie interesów finansowych UE („sprawozdania PIF”), nadużycia finansowe naruszające interesy finansowe Unii są zjawiskiem transgranicznym, mającym wpływ na wszystkie państwa członkowskie UE. Konieczne są skoordynowane działania zwalczające nadużycia finansowe, a także ułatwienie wzajemnego wsparcia administracyjnego w kwestiach celnych. Herkules, ADIS i IMS stanowią długoletnie narzędzia wspierające państwa członkowskie i Unię w tym zakresie. Niniejszy wniosek ma na celu usprawnienie wsparcia finansowego na rzecz tych narzędzi przez okres trwania kolejnych wieloletnich ram finansowych.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (ex post)

Zakłada się, że program będzie w dalszym ciągu wspierał państwa członkowskie i Unię w zwalczaniu nadużyć finansowych mających wpływ na interesy finansowe UE, poprzez finansowanie działań (wsparcia technicznego i szkoleń), które w innym przypadku nie byłyby dostępne na poziomie krajowym, we wszystkich państwach członkowskich. W ramach programu świadczone będą także usługi (AFIS i IMS), które – aby spełnić związane z nimi oczekiwania – należy świadczyć w sposób scentralizowany i horyzontalny, na rzecz wszystkich państw członkowskich. Program pozwoli także na wypracowanie oszczędności, podobnie jak w przypadku scentralizowanego zakupu dostępu do różnych stosownych baz danych.

1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Herkules, AFIS i IMS stanowią długoletnie narzędzia UE stosowane do zwalczania nadużyć finansowych i nieprawidłowości na szkodę budżetu UE i do promowania wzajemnego wsparcia administracyjnego między organami celnymi i współpracy z Komisją. Narzędzia te poddawane są regularnym ocenom i badaniom zadowolenia użytkowników, które pokazują wartość dodaną każdego z tych narzędzi.

W przypadku programu Herkules ostatnią taką oceną była opublikowana w styczniu 2018 r. ocena śródkresowa programu Herkules III, która obejmowała także niezależną ocenę. Z ewaluacji wynika, że program okazał się istotny, skuteczny i wydajny, a wprowadzone mechanizmy zapewniały spójność. Stwierdzono również, że program ma oczywistą wartość dodaną na poziomie UE, a realizowane w jego ramach działania są w dużej mierze trwałe.

AFIS, jako działanie operacyjne, jest przedmiotem badań zadowolenia użytkowników, audytów wewnętrznych, a także ocen uczestników, w przypadku wspólnych operacji celnych. AFIS został pozytywnie oceniony: ostatnie dostępne dane podają wskaźnik zadowolenia użytkowników z funkcjonalności, wyników działania i szkoleń na poziomie powyżej 80 %. Ponadto Europejski Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że informacje o komunikatach dotyczących statusu kontenera (KSK) i uczciwych cenach przekazywane za pośrednictwem aplikacji informatycznych systemu AFIS, zbioru danych CSM i zautomatyzowanego narzędzia monitorowania są skutecznym narzędziem wykrywania ewentualnych przypadków nadużyć finansowych związanych z błędnym opisem pochodzenia i zaniżaniem wartości/zaniżaniem wartości faktur.

IMS jest analizowany w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, w ramach komponentu „Sprawozdawczość i analiza” grupy ekspertów przy Komitecie Doradczym ds. Koordynacji w zakresie Nadużyć Finansowych (COCOLAF).

1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Herkules jest jedynym programem UE całkowicie poświęconym wspieraniu walki z nadużyciami finansowymi mającymi wpływ na interesy finansowe UE. AFIS i IMS są działaniami operacyjnymi, których celem jest świadczenie specjalistycznych usług państwom członkowskim. Z oceny programu Herkules wynika, że wsparcie udzielane w ramach tego programu jest wyjątkowe pod względem zakresu i zawartości.

W przyszłym okresie wieloletniego programowania ustanowiony zostanie nowy instrument Unii dotyczący wsparcia finansowego na rzecz zakupu sprzętu do kontroli celnych dla organów celnych w celu sprostania odnośnym wyzwaniom w obszarze kontroli celnych. Wspomniany nowy instrument będzie uzupełniał Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, a jego wsparcie na rzecz zakupu sprzętu będzie ograniczone pod względem ilości, skoncentrowane na ochronie interesów finansowych UE i będzie skierowane do organów celnych i innych organów.

1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy

☒ **Ograniczony czas trwania**

- ☒ obowiązuje od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.
- ☒ Wpływ finansowy w latach 2021 - 2027
- ☒ Wpływ finansowy w latach 2021 - 2030 tylko dla środków na płatności
- ☐ **Nieograniczony czas trwania**
- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Planowane tryby zarządzania³⁷

☒ **Zarządzanie bezpośrednie** przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☒ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☒ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom: Sekretariatowi Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu;
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Program będzie wdrażany w trybie zarządzania bezpośredniego. Istnieje jednak możliwość podjęcia konkretnego działania w ramach zarządzania pośredniego w związku z finansowaniem Sekretariatu Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu.

³⁷

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

W załączniku II do projektu rozporządzenia przedstawiono wskaźniki monitorowania realizacji programu i jego postępów. Na beneficjentów wsparcia finansowego nałożone zostaną proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości w kontekście rocznych programów prac.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Program będzie wdrażany przez OLAF w trybie zarządzania bezpośredniego. Istnieje jednak możliwość podjęcia konkretnego działania w ramach zarządzania pośredniego w związku z finansowaniem Sekretariatu Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu.

Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych będzie w dużej mierze odtworzeniem istniejącego programu Herkules, połączonego z AFIS i IMS. Mechanizm wdrażania finansowania, tryby płatności i środki ochrony okazały się skuteczne i współmierne. W związku z tym planuje się ich dalsze stosowanie w ramach programu UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, jednocześnie korzystając z elastyczności przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, która ma zostać przyjęta w 2018 r. (np. stosowanie kwot ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych).

Obieg środków finansowych, który ma być stosowany, jest częściowo zdecentralizowanym modelem, dla którego przeciwwagą jest dział budżetowy dotyczący OLAF-a przeznaczony na wszystkie transakcje z wyjątkiem płatności zaliczkowych, w przypadku których stosowane będzie zarządzanie scentralizowane.

Każdy kierownik działu i dyrektor w OLAF-ie otrzymał uprawnienia w drodze subdelegacji od dyrektora generalnego (delegowanego urzędnika zatwierdzającego). Zgodnie z wewnętrznym regulaminem w sprawie wykonania budżetu subdelegowany urzędnik zatwierdzający jest zatem w pełni odpowiedzialny za działanie (tj. finansowe i operacyjne aspekty) programu i – po weryfikacji, czy funkcja polegająca na inicjowaniu operacji finansowych i funkcja weryfikacji przeprowadziły niezbędne zadania i kontrole – musi zdecydować, czy wydać zgodę bądź nie na prowadzenie tego programu.

Cechy szczególne dokumentacji dotyczącej dotacji:

- Dotacje będą zarządzane drogą elektroniczną od momentu opublikowania zaproszenia do składania wniosków do terminu dokonania płatności końcowej za pośrednictwem należnego do Komisji systemu cyfrowego zarządzania dotacjami (e-dotacje).
- Dotacje będą udzielane w jednej z uproszczonych form przewidzianych w rozporządzeniu finansowym, które mają zostać przyjęte w 2018 r.:
 - płatności ryczałtowe;
 - stawka ryczałtowa;

- koszty jednostkowe.

Uproszczone formy dotacji umożliwiają urzędnikom zatwierdzającym w OLAF-ie skoncentrowanie się na właściwej realizacji działania zamiast na faktycznych kosztach.

- W standardowych umowach o udzielenie dotacji określa się warunki mające zastosowanie do finansowania działalności prowadzonej w ramach danej dotacji, łącznie z rozdziałem dotyczącym metod kontroli.

- W zależności od różnych zmiennych (kwota umowy, złożoność sprawy), kontrole na miejscu *ex post* przeprowadzane będą przez osoby prowadzące sprawę pod względem finansowym i operacyjnym. W trakcie takich kontroli oceniana będzie jakość oraz finansowy wpływ realizacji.

- Tryby płatności stosowane będą w jednolity sposób na podstawie płatności zaliczkowych. Płatność salda końcowego nastąpi w ciągu 60 dni od daty przedłożenia sprawozdania końcowego.

Specyfika dokumentacji OLAF-a związanej z udzielaniem zamówień:

- Opracowany zostanie szczegółowy zakres zadań, który będzie podstawą konkretnego zamówienia. Środki zwalczania nadużyć finansowych przewidziane są we wszystkich umowach zawieranych między OLAF-em i podmiotem zewnętrznym.

- OLAF przeprowadzi kontrolę wszystkich rezultatów i będzie nadzorował wszystkie działania i usługi realizowane przez wykonawców umów ramowych.

- Większość zadań w trakcie procedury udzielania zamówień będzie realizowana drogą elektroniczną przy użyciu różnych aplikacji obsługujących e-zamówienia, takich jak e-Tendering, e-Submission, e-Invoice itp.

Streszczenie:

Dotychczasowe doświadczenia związane z programami Herkules I, II i III, a także z AFIS pokazują, że tryby płatności i metody kontroli działają bardzo sprawnie i zapewniają przestrzeganie rozporządzenia finansowego.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

OLAF wdrożył procesy kontroli wewnętrznej w celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania ryzykami związanymi z legalnością i prawidłowością operacji leżących u podstaw rozliczeń, z uwzględnieniem wieloletniego charakteru programów, jak również charakteru danych płatności.

Celem kontroli jest zapewnienie, by szacowany poziom błędu nie przekroczył 2 % w skali roku.

Poziom ryzyka ocenia się jako niski w przypadku umów o udzielenie dotacji, jako że w ok. 90 % działań beneficjentami są organy administracji publicznej lub organy ścigania w państwach członkowskich.

Poziom ryzyka dla zamówień udzielonych po procedurze udzielania zamówień należy uznać za niski, jako że spora część wydatków pod względem prawnym i finansowym objęta jest umową ramową zawieraną na rok, z możliwością 3-krotnego przedłużenia. W przyszłości nadal stosowane będzie podejście, które zakłada konferencje, badania, ewentualnie szkolenia z kryminalistyki cyfrowej,

umowy ramowe stosowane w kontekście AFIS oraz spotkania i szkolenia zgodnie z rozporządzeniem 515/97.

Zgodnie z wymogami Komisji co roku przeprowadzana będzie ocena ryzyka.

Systemy kontroli wewnętrznej:

Jednostki operacyjne odpowiadają za weryfikacje operacyjne. W OLAF-ie cała dokumentacja jest sprawdzana przez co najmniej trzy osoby (dwóch kontrolerów finansowych i jednego kontrolera operacyjnego), zanim zostanie przyjęta i rozpatrzona przez subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego.

Pracownicy OLAF-a wyznaczeni przez urzędnika zatwierdzającego do weryfikowania operacji finansowych są wybierani na podstawie wiedzy, umiejętności i szczególnych kwalifikacji, potwierdzonych dyplomami lub odpowiednim doświadczeniem zawodowym, lub po odbyciu odpowiednich szkoleń. Takim pracownikom zapewnia się ustawiczne doskonalenie zawodowe i rozwój, aby mogli utrzymać wymagany poziom kompetencji.

Kontrolerzy finansowi w dziale OLAF-u odpowiadającym za budżet prowadzą kontrole *ex ante* każdej transakcji (dokumentacji dotyczącej dotacji i zamówień), która wymaga zgody subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego. W toku takich kontroli *ex ante* legalność i prawidłowość transakcji weryfikuje się na podstawie list kontrolnych. W razie odnotowania błędów lub słabych punktów takie listy kontrolne są aktualizowane, aby uwzględnić stwierdzone ryzyko.

Sprawozdania finansowe są weryfikowane raz w miesiącu przez korespondenta księgowego podlegającego subdelegowanemu urzędnikowi zatwierdzającemu w dziale odpowiadającym za budżet.

Ponadto co roku OLAF ocenia skuteczność swoich kluczowych systemów kontroli wewnętrznej, w tym procesów realizowanych przez organy wdrażające zgodnie z obowiązującymi wytycznymi Komisji. Ocena opiera się na wielu środkach monitorowania i źródłach informacji, do których należą m.in. ocena ryzyka zarządzania, monitorowanie zgłaszanych wyjątków, przypadków niezgodności i słabych punktów kontroli wewnętrznej dotyczących ustaleń kontroli.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

OLAF ocenił wspomniane koszty kontroli jako adekwatne, biorąc pod uwagę swoją nietypową pozycję jako urzędu odpowiedzialnego za walkę z nadużyciami finansowymi, co wymaga silnego środowiska kontroli. Celem kontroli jest zapewnienie, by szacowany poziom błędu nie przekroczył 2 % w skali roku.

Na podstawie oceny najbardziej odpowiednich kluczowych wskaźników dotyczących zamówień oraz na podstawie wyników kontroli OLAF ocenił efektywność kosztową i wydajność systemu kontroli i wydał pozytywną opinię.

Dogłębność oceny sięga zasadniczo poziomu 3, a w niektórych przypadkach poziomu 4 w przypadku kontroli na miejscu.

Dotacje

W rocznym sprawozdaniu z działalności z 2017 r. łączny koszt kontroli dotyczących dotacji (tj. koszty kontroli finansowych *ex ante* i kontroli finansowych *ex post*) oszacowano na poziomie 7,1 % łącznej kwoty odnośnych transakcji. W następstwie

wprowadzenia uproszczonych formularzy dla zaproszeń do składania wniosków w 2019 r. zakłada się, że koszt kontroli obniży się do 6,3 % danych transakcji.

Kontrole te nie wykazały żadnych błędów finansowych, które mogły mieć negatywny wpływ na poziom pewności. Oznacza to, że zarządzanie daje wystarczającą pewność osiągnięcia celów zarządzania finansami i kontroli wewnętrznej.

Zamówienia

Koszt kontroli procedur udzielania zamówień został oceniony w rocznym sprawozdaniu z działalności na poziomie 1,59 % budżetu przeznaczanego na ten cel.

Koszty kontroli związane z ewentualnym finansowaniem Sekretariatu Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu można oszacować na poziomie 1,4 %.

Kontrole *ex post* nie wykazały żadnych istotnych błędów finansowych, które mogły mieć negatywny wpływ na poziom pewności.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Interesy finansowe Unii będą chronione zgodnie z odpowiednimi przepisami w rozporządzeniu finansowym, jak określono w motywie 17 i art. 6 niniejszego wniosku.

Ogólnie rzecz ujmując, realizowane już działania zaradcze dają wystarczającą pewność, że ryzyko nadużyć finansowych jest dobrze zarządzane, a prawdopodobieństwo ich wystąpienia jest niskie. Biorąc pod uwagę ocenę ryzyka nadużyć finansowych, środowisko kontroli, stosowane procedury i misję OLAF-a, podjęto decyzję, by skupić się na następujących celach:

1. Utrzymanie wysokiego poziomu kontroli środków finansowych zarządzanych przez OLAF-a

Choć OLAF dysponuje niewielkim budżetem operacyjnym i prowadzi ograniczone transakcje finansowe, to jego misja polegająca na zwalczaniu nadużyć finansowych wymaga od niego, by stanowił przykład dla innych. Dlatego OLAF ogranicza ryzyko nadużyć finansowych dzięki silnemu środowisku kontroli środków finansowych, którymi zarządza.

2. Promowanie najwyższego poziomu uczciwości pracowników OLAF

Kultura korporacyjna promująca uczciwość wśród personelu jest jednym z najważniejszych elementów walki z nadużyciami finansowymi. W związku z takim celem ważne jest stosowanie przepisów, które są znane wszystkim pracownikom i są dla każdego zrozumiałe.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i proponowane nowe linie budżetowe po stronie wydatków

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Dział.....]		państw EFTA ³⁹	kandydatów ⁴⁰	państw trzecich	w rozumieniu art. [21 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia finansowego
1	03 03 Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych	Różnica	TAK	TAK	TAK	NIE
	03 03 01 Zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe UE oraz zwalczanie takich zjawisk.	Różnica	TAK	TAK	TAK	NIE
	03 03 02 Wspieranie zgłaszania nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych	Różnica	TAK	TAK	TAK	NIE
	03 03 03 Zapewnianie finansowanie działań realizowanych zgodnie z rozporządzeniem 515/97	Różnica	TAK	TAK	TAK	NIE

³⁸ różn. = Środki różnicowane / Niezróżn. = środki niezróżnicowane

³⁹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴⁰ Kandydaci oraz w stosownych przypadkach potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki⁴¹

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych			1	Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa							
			2021 r .	2022 r .	2023 r .	2024 r .	2025 r .	2026 r .	2027 r .	po 2027 r.	OGÓŁE M
03 03 01 Zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe UE oraz zwalczanie takich zjawisk.	Środki na zobowiązani a	(1)	15,160	15,359	15,662	16,075	16,608	17,270	18,073		114,207
	Środki na płatności	(2)	9,023	12,700	14,623	15,500	15,900	16,400	17,500	12,561	114,207
03 03 02 Wspieranie zgłaszania nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych	Środki na zobowiązani a	(3)	0,929	0,941	0,960	0,985	1,018	1,059	1,108		7,000
	Środki na płatności	(4)	0,929	0,941	0,960	0,985	1,018	1,059	1,108	p.m.	7,000
03 03 03 Zapewnianie finansowanie działań realizowanych zgodnie z rozporządzeniem 515/97	Środki na zobowiązani a	(5)	7,964	8,069	8,228	8,445	8,725	9,073	9,495		60,000

⁴¹ Suma poszczególnych kwot może nie być równa łącznej kwocie ze względu na zaokrąglenia.

	Środki na płatności	(6)	7,566	7,665	7,817	8,023	8,289	8,620	9,020	3,000	60,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na program ⁴²	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(7)	0	0	0	0	0	0	0		
OGÓŁEM środki przydzielone na program	Środki na zobowiązania	=1+3+5+7	24,053	24,369	24,850	25,506	26,351	27,402	28,676		181,207
	Środki na płatności	=2+4+6	17,518	21,307	23,400	24,508	25,207	26,078	27,628	15,561	181,207

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (Załącznik V do wewnętrznych przepisów), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

⁴² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	po 2027 r.	OGÓŁEM
Zasoby ludzkie		1,502	1,502	1,502	1,502	1,502	1,502	1,502		10,514
Pozostałe wydatki administracyjne		0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015		0,105
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517		10,619

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	po 2027 r.	OGÓŁEM
		.	.	.	.	.	.	.		M
OGÓŁEM z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	25,570	25,886	26,367	27,023	27,868	28,919	30,193		191,826
	Środki na płatności	25,012	25,180	23,927	24,518	25,280	26,228	27,377	25,012	191,826

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
-----	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1,502	1,502	1,502	1,502	1,502	1,502	1,502	10,514
Pozostałe wydatki administracyjne	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
Suma częściowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517	10,619

Poza DZIAŁEM 7⁴³ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517	1,517	10,619
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴³

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
W centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5
W delegaturach							
Badania naukowe							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) – CA, LA, SNE, INT i JED⁴⁴							
Dział 7							
Finansowanie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali						
	- w delegaturach						
Finansowanie ze środków przydzielonych na program ⁴⁵	- w centrali						
	- w delegaturach						
Badania naukowe							
Inne (określić)							
OGÓŁEM	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Urzędnicy AD 6: planowanie strategiczne, monitorowanie i przegląd AST 4,5: bezpośredni przełożeni i weryfikacja operacyjna i finansowa
Personel zewnętrzny	

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴⁴ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁵ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁶						
	2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.
Art. ...							

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

⁴⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.